

41519/1662

17 DES. 2015

A la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat

Mª José Lecha González, en la seva qualitat de regidora del grup municipal de la CUP Capgirem Barcelona a l'Ajuntament de Barcelona, actuant en el seu nom i representació, manifesta:

Les ciutats han estat dissenyades des d'una perspectiva androcèntrica y són fruit d'unes relacions patriarcals de dominació que situen al centre l'esfera productiva i les necessitats masculines. La mobilitat, la planificació, els serveis, el mobiliari urbà s'han construït basant-se en un profunda separació i jerarquització entre el món productiu i el que conté tot allò necessari per a fer-lo possible. La ciutat no es pensa des de les necessitats de la vida quotidiana ni es dissenya per a que faciliti, de forma prioritària, els treballs de cures i els desplaçaments, activitats i serveis que requereix. Les dones, al ser tradicionalment les que realitzem aquestes tasques, quedem excloses d'uns espais que no faciliten que hi siguem amb criatures o realitzant treballs domèstics. Les nostres necessitats no es tenen en compte, i tampoc tot allò al que contribuïm amb el nostre treball.

D'altra banda, la ciutat és un reflex de la història patriarcal i això s'evidencia a Barcelona amb tota una simbologia que ens recorda que aquesta ciutat ens exclou. Els noms d'homes, les seves gestes, les seves celebracions i els símbols fàl·lics inunden la ciutat fent que ni ens hi sentim identificades ni es reconeixin les nostres gestes, les nostres professions o com hem contribuït a crear també aquesta ciutat. I verges, santes o reines no ens serveixen per a identificar-nos-hi.

Per últim, en un context de violència patriarcal quotidiana, enmig d'una lògica de la por que ens fa sentir vulnerables, veiem com la nostra ciutat i els nostres carrers tampoc ens pertanyen. Que les dones tinguem por quan tornem a casa, que haguem de modificar els nostres itineraris, deixar de fer les activitats que volem a l'hora que volem limita el nostre accés a la ciutat. No tenim el mateix dret a viure-hi, a gaudir-la. Des dels comentaris que rebem a totes hores fins a les agressions físiques que patim, veiem que els carrers no són nostres.

Dones de diferents edats, procedències, colors de pell, identitats sexuals, amb diferents capacitats, vivim de forma diferent els carrers i les ciutats, patim violències diferents i tenim estratègies diverses per a fer-hi front, però la

demanda pel dret al propi cos i a una vida lliure de violència ens és comuna, al carrer i a casa.

Proposició

La Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat acorda:

- Adequar l'estructura de la ciutat a les necessitats de la vida quotidiana, facilitant la realització dels treballs de cures. Promoure la creació d'un nou reglament que proposi mesures com, per exemple, la disposició de canviadors i espais per l'al·letament en espais oberts al públic –segons m² i funcions-, tant en establiments privats com públics o la revisió dels plans de mobilitat per a que es tinguin en compte els diversos recorreguts que fan les dones.
- Elaborar d'un pla de reforma dels espais públics per a permetre el ple accés i gaudi a les dones, especialment pel que fa a la eradicació de totes les formes de violència contra aquestes. Aquest pla abordaria tant l'assetjament al carrer en forma de comentaris com les agressions sexuals. Abordatge també de la por com a límit a l'accés de la ciutat.
- Considerar els espais privats com a part de la ciutat, promocionant relacions lliures de violències, abusos i desigualtats.
- Crear un pla per a dotar als edificis d'habitatges d'estructures col·lectives per a la realització dels treballs de cures, com també el foment de la creació d'espais privats que fomentin la coresponsabilitat en aquestes tasques.

